

Evangelikus hírmondó

2023. – Karácsony

A Tési Evangelikus Egyházközség lapja

XXI. évf. 5. szám

Ünnepi elvárások

Mire valók az ünnepek? Tudjuk a választ: pihenésre, testi-lelki erőgyűjtésre, családi együttlétre, öröme, kikapcsolódásra, a mindennapok pörgéséből való röpke kiszakadásra. Keresztyén ember számára pedig mindezen túl -vagy ezeket megelőzve-, hálaadásra, feltöltődésre, az Isten előtti csend megélésére igével és imádsággal, lelkünk tisztítására és gondozására, Isten dicséretére a hívők közösségében.

Tudjuk, de hányszor nem sikerül! Hol rontjuk el? Miért nem tudunk jól ünnepelni?

A kudarc egyik okozója a sokféle elvárás, melyeknek karácsony közeledtével is három fő iránya van: magunk, mások, és Isten felé.

Tudjuk, hogy sok múlik rajtunk az ünnepen. Akár háziasszonyok vagyunk, akár családapák, nagyszülők, vagy gyerekek, megvan a magunk felelőssége az ünnepi előkészületekben. Szívünk szeretetével, feszes időbeosztással, minden energiánkkal azon dolgozunk, hogy tökéletes legyen az ünnep. Ha sikerül, akkor a fáradtságtól nem tudjuk élvezni, vagy mert a többiek nem tudják eléggé értékelni az igyekezetünket. Ha pedig nem sikerül, akkor amiatt leszünk csalódottak.

Szeretteinktől elvárjuk, hogy az ünnepen tegyenek félre minden gondot, tele legyenek szeretettel és örömmel, sugározzák felénk a

boldogságot, és lepjenek meg minket hasznos és vágyott ajándékokkal. Ha ez nem teljesül maradéktalanul, akkor hiányérzetünk támad, ami megkeseríti az ünnepet.

Talán még vannak olyan gyerekek, akik levelet írnak vagy iratnak „a Jézuskának” (kár, hogy erre tanítjuk őket!), de a felnőtteknek is megvan a maguk kívánságlistája Isten felé. Mindenki mást kér: kisvasutat, babakonyhát, anyagi biztonságot, gyógyulást, boldog családi együttlétet stb. Ha csalódunk, akkor a hiba bennünk van!

Mert nem értjük, hogy Isten nem elvárásokat teljesít, hanem ígéreteket! Nem azt várja, hogy benyújtsuk az ünnepi kívánságlistát, hanem hogy az Ő ígéreteinek listáját tanulmányozzuk. Azt lássuk meg, hogy Ő mit kínál nekünk az ünnepre, és az egész életre! A legnagyobb ígérete az örök élet, amit az első karácsonyon megszületett Megváltó Jézus szerzett meg nekünk, és ami egész földi életünk minőségét is meghatározza, ha valóban hiszünk benne. Tele van a Szentírás Isten ígéreteivel. Olyanokkal, melyek az ószövetségi népnek szóltak, és már beteljesültek, és olyanokkal, melyeket személyesen nekünk kínál az Úr. Hit által mind a miénk lehet. Főleg, ha elvárásainktól megszabadulva ki tudjuk mondani: Uram, add, amit akarsz, ami atyai szeretetedből fakad, mert az lesz nekem a legjobb! És Ő adja – halálba adja!- a legdrágábbat: Jézust, és adja általa és benne mindazt, amit földi, másoktól elvárt ajándékokban soha nem kapunk meg. Békességünk, örömünk és üdvösségünk ott van a betlehemi jászolban, a golgotai kereszten, a húsvéti üres sírban, az írott ígében és a templomi igehirdetésben! Ne magunktól és másoktól várjuk el a tökéletes ünnepet, hanem Isten ígéreteiben találjuk meg az Ő felülmúlhatatlan ajándékát! Mert ettől valóban boldog lesz az ünnepünk és az életünk. örökké!

Ezt a mással össze nem hasonlítható boldogságot kívánom minden kedves Olvasónknak!

dr Zsednai Józsefné

Csak gyermekeknek

„Hatalmasokat döntött le trónjukról, és megalázottakat emelt fel.” (Lk 1:52)

Nem sokat számít, hogy Anna énekét hallgatjuk-e, amelyet azután énekelt, hogy ajándékba kapta a kis Sámuelet, vagy pedig Mária énekét a Lukács 1-ből. Lehet, hogy énekeik személyesek, de nem eredetiek. Verseik anyagát a Bibliában mindenhol meg lehet találni.

Énekeik lényege a következő: Isten szuverén Úr, elfordul a gőgös emberektől, letaszítja trónjukról a fennhéjázókat, segíti viszont azokat, akik alázatosak.

És ez a megfelelő ének szentestére. Egy olyan eseményre akarunk most emlékezni, amelyen Isten elfordul mindazoktól, akik trónjukon ülnek, és kiterjeszti kezét mindazok fölé, akik térdelnek. Az alázat az egyetlen kapu, amelyen át az ember eljuthat Betlehembe.

Emlékszel? Történelmünk kezdetén olyanok akartunk lenni, mint Isten. Igen! És mindig fel akarjuk építeni azt a tornyot, amely az egekig ér. Megszállottjai vagyunk annak a gondolatnak, hogy saját magunk főnökei legyünk. A saját szabályaink szerint akarunk élni, és Istennel egy szintre akarunk emelkedni.

És ekkor jön karácsony. Ahelyett, hogy az ember Istenné lenne, Isten lesz emberré. És Isten azt mondja, hogyha bolygónkon valaki meg akar felelni rendeltetésének, akkor el kell mennie a betlehemi jászolhoz, és térdre kell hullania. Másképpen nem lehet belépni a mennyek országába. Igen, ez egy egyszerű dallam, Anna éneke és Mária éneke. A két nő azokból a szavakból komponálta az énekeket, amelyekben bővelkedik a Szentírás. A Bibliában mindenütt lehet hallani ezt a dallamot, és mindannyian jól tennénk, ha megtanulnánk. Most vagy soha. „Hatalmasokat döntött le trónjukról, és megalázottakat emelt fel.”

A karácsonynak talán olyan ünneppé kellene lennie, amely csak a gyermekeké. Isten országa kétségtelenül csak azoké, aki olyanok lesznek, mint a gyermekek.

Andrew Kuyvenhoven

Év vége

*„Ha a bűnöket számon tartod, Uram, Uram, ki marad meg akkor? De nálad van a bocsánat, ezért félnek téged.”
(Zsolt 130:3-4)*

Minden népnek és sok vallásnak megvannak a maga szokásai, amelyekkel megünnepli az egyik évből a másikba való átmenetelt. Az észak-amerikai kontinensen nekünk olyan sajátosan rossz szokásunk van, amellyel megpróbáljuk a Szilvesztert az esztendő legzajosabb éjszakájává változtatni. Ez természetesen helyenként más és más, de az egész a legtöbb helyen az emberek eszelős kurjongatásába torkollik.

Miféle ideges nemzeti rendellenesség ez? Talán félelem? A keresztyén embernek nem kell úgy járkálnia föl és alá ezen a napon, mintha ő lenne az utolsó farizeus, de legalábbis józannak kell lennie, mivelhogy neki néhány dolgot meg kell beszélnie Istenével.

Ez az év elmúlt. Tudunk-e szakítani ma 10 percet arra, hogy elgondolkodjunk a múltban elkövetett bűneinken? Van-e rá időnk, lelki érzékenységünk, és erkölcsi komolyságunk, hogy 10 percre a múlt évben elkövetett összes mulasztásunkra gondoljunk? És aztán szavakba tudnánk-e azokat önteni, és meg tudnánk-e őket vallani Istennek?

„De nálad van a bocsánat ...” Istenem, mi lenne, ha én ezt nem tudnám?! Fogod a ceruzádat, ó, Istenem, és most ráírod a múlt évi naptár mindegyik oldalára: „Meg vannak bocsátva, meg vannak bocsátva, és még egyszer: meg vannak bocsátva.” Te Jézus vérével írod le azt, én pedig könnyeimen át hálásan látom. Csak ha már nem gyötör bennünket többé a múlt, csak akkor nézhetjük derűsen a jelent, és készülhetünk a jövőbe tekintve.

Mi nem tudunk a jövőbe látni, és ne is akarjunk úgy tenni, mintha tudnánk. Az újságok megpróbálnak előhozakodni jövődöléseikkel. Ma és holnap a régi sarlatánok és csillagiósok megint csinos összeggel fogják megválni technikai korunk babonás gyermekeit. De mi Istenbe vetjük bizalmunkat. A jövőt illetően mi csak egyet tudunk: Jézus jön!

Andrew Kuyvenhoven

Testvéri szeretet

Paul egy autót kapott karácsonyra a testvérétől. Karácsonyeste, amikor kijött az irodájából, egy utcagyerek ámuldozva járkált a csillogó-villogó új kocsni körül.

-Uram ez az ön autója? - kérdezte.

Paul biccentett.

-A bátyámtól kaptam karácsonyra.

A fiú meghökkent.

-Azt akarja mondani, hogy a bátyja adta magának ezt az autót, és magának ez semmibe se került? Öcsém, bárcsak.. Elbizonytalanodott.

Paul persze tudta, hogy fogja a fiú folytatni. Bizonyára azt kívánja, hogy bárcsak neki is ilyen testvére lehetne. Amit azonban a srác mondott, tetőtől talpig megrázta.

-Bárcsak-folytatta a gyermek én is ilyen testvér lehetnék!

Paul csodálkozva nézett a fiúra, majd ösztönösen hozzátette:

-Elvigyelek egy körre?

-Ó, igen! Szeretném.

Rövid kocsikázás után a fiú-szemében különös fény csillogott - Paulhoz fordult:

-Uram, megtenné, hogy megáll a házunk előtt?

Paul titkon elmosolyodott. Már sejtette, mit akar a fiú. Meg akarja mutatni a szomszédoknak, hogy egy nagy kocsni hozta haza.

De megint tévedett.

-Megállna ott, a lépcsőknél? - kérte a fiú. Felfutott a lépcsőn, s

Paul nemsokára hallotta, ahogy jön visszafelé. De már nem olyan gyorsan, mint ahogy elment. Karjaiban mozgássérült kisöccsét cipelte.

Leültette a legelső lépcsőre, egészen odabújt hozzá, majd rámutatott az autóra:

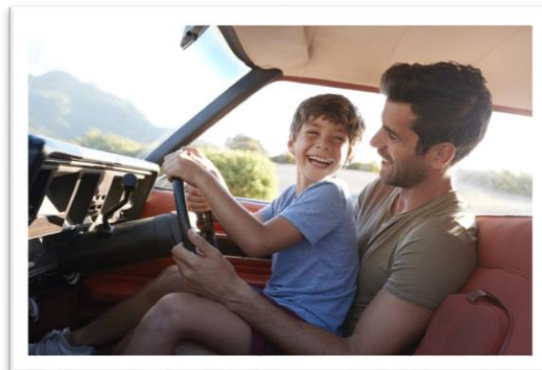
-Itt van, Öcskös, amiről fent beszéltem neked! A bátyjától kapta karácsonyra, és egy fillérbe se került neki. Egy napon én is ilyen akarok neked adni.

Akkor majd te is láthatod azt a sok szép dolgot a karácsonyi ablakokban, amiről mindig megpróbáltam mesélni neked.

Paul kiszállt az autóból, beemelte a béna fiút az első ülésre. Csillogó szemű bátyja pedig beszállt a háta mögé, és megkezdődött hármójuk felejthetetlen ünnepi kocsikázása.

Azon a karácsonyon Paul megértette, mire gondolt Jézus, amikor ezt mondta:

Nagyobb boldogság adni!

Három tuti ajándéktipp Jézusnak!

Már csak pár nap és itt a karácsony. Rend van a szobádban? És a lakás hogy áll? Fa megvásárolva? Megvan minden ajándék? Nem hagytál ki senkit? És az ünnepelt mit kap? Gondolom rá is gondoltál. Ha mégsem, akkor karácsony előtti, utolsó blogomban adok neked három tuti tippet, hogy mit ajándékozz Jézusnak.

Egyszer találkoztam egy atyával, aki keresztesháborút folytatott minden karácsonykor, azért hogy a hívek ne ajándékozzák meg egymást. Ezt már akkor is nem kicsit éreztem túlzásnak, viszont igazat adok neki abban, hogy ilyenkor könnyen elfeledkezünk arról, hogy ki az igazi szülinapos. Na jó, mondhatnád erre, ez jól hangzik, de mit adhatnánk neki? Hiszen mindene megvan. Vagy mégis tudunk adni neki valamit? Szerintem igen! Amikor megszületett, aranyat, tömjént és mirhát kapott. Én azt mondom, hogy ne változtassunk a jól bevált recepten! Biztos vagyok benne, hogy ma is örülne ennek a három ajándéknak. Azonban mielőtt rohannál a zálogházba inkább olvass tovább!

1. Adj neki aranyat!

Nem a nemesfémre gondolok, ilyen olcsón nem úszod meg! Valami sokkal nehezebbre: ezen a karácsonyon gondold át: mi az életed aranya? Amit a legfontosabbnak tartasz, ami nélkül, úgy érzed, nem tudnál élni? Mi az, amire ha valaki rámutatna, hogy add oda neki, felháborodnál? Jó eséllyel az a te aranyad, sőt valószínűleg egyben a bálványod is. Tudniillik, ha van valami az életedben, ami előrébb van, mint az Istennel való kapcsolatod, azt keresztény körökben bálványoknak szoktuk nevezni.

Lehet ez egy tárgy, egy kapcsolat, vagy akár az életednek egy aspektusa: egészség, anyagi biztonság, az életterved, ilyesmi. Az ószövetség egyik legerősebb tanítása Ábrahám és Izsák története. Sokáig nem is értettem, és nem hiszem, hogy ezzel egyedül voltam. Mi történik? Isten megígéri Ábrahámnak a gyermeket, majd amikor végre megszületik, elkéri tőle. Mindig is megdöbbenett Ábrahám hite és bizalma Istenben. Nem tudom, hogy meg tudtam volna-e tenni azt, amit ő tett. Persze tudjuk, hogy a történet végül jól végződik: Isten lefogja Ábrahám kezét, és megáldja Izsákot, aki végül a választott nép atyja lesz, de ezt Ábrahám nem tudhatta előre. És azt sem, hogy Isten nem

akarta őt elvenni, csupán meg akarta tanítani Ábrahámnak, hogy semmi és senki ne legyen fontosabb az életében Nála. Mi pedig Ábrahám történetén keresztül tanuljuk meg a leckét. Így hát te se félj odaadni a kincsedet! Látod? Nem elveszi, hanem megáldja! Szóval az első ajándékok legyen a kincsed, amit őrizgatsz, amit talán még Istentől is féltesz.

2. Adj neki tömjént!

A tömjén az illatáldozat kelléke, az imádat jeleként égették, így dicsőítették Istent. (Amúgy a liturgiában mai napig jelen van például az ünnepi miséken vagy a szentségimádásokon.) Éppen ezért második ajándékként írd össze azoknak a dolgoknak a listáját, amiért hálás vagy az életedben, azokat az adományokat, amiket Istentől kaptál, és tedd a listát a fa alá, azután pedig dicsőítsd Őt érte! Vigyázz! Ne légy szűkmarkú! Ne elégedj meg egy köszönőmmel!

Ákár 20-30 percen át is dicsőíthetsz! Énekelj dalokat, mondj dicsőítő zsoltárokat, imádkozz a saját szavaiddal! A dicsőítő imádság sajnos sokak imaéletéből kikopott, pedig nagyon is fontos! Abba kell hagynunk a panaszkodást az imáinkban, és újra meg kell tanulnunk dicsőíteni! Kezdd el most! Tehát a második ajándékok legyen a dicsőítés!

3. Adj neki mirhát!

A mirha Arábiából szállított, vörösgyantából készített balzsam volt, amit Jézus idejében, sok mindenre használtak. Főképp illatszerként, mondjuk menyegzőkön, de még temetéskor is volt szerepe, megkenték vele a halottat. Ezek mellett volt egy érdekes hatása: borral keverve növelte a bor kábító erejét. Így aztán adták betegeknak, haldoklóknak is, mintegy fájdalomcsillapításként.

A harmadik ajándékok tehát lehetne ezen a karácsonyon az életednek azon területe, ahol fájdalmat, nehézséget élsz meg, vagy úgy érzed keresztet hordozol. Lehet ez egy rossz kapcsolat, egy nehéz tulajdonság önmagadban, vagy másban, amit nem tudsz elfogadni, egy emlék, ami szomorúságot okoz, esetleg egy jövőbeni esemény, ami félelemmel tölt el. Szinte bármi. Vigyáznunk kell, mert amikor nehézségek törnek ránk, hajlamosak vagyunk befelé fordulni, elzárkózni, és főleg elfelejteni, hogy Isten az életünknek minden területén szeretné kiárasztani a kegyelmeit, tehát azokon a területeken is, amiket szégyellünk, vagy félünk tőlük. Gondold át: van-e olyan dolog, amit keresztként hordozol, ami megnyomorít? Itt az ideje odaadni Jézusnak! Talán ezt sem veszi el, de biztos, hogy megáldja, és megerősít téged a kegyelmével. Máté evangéliumában azt mondja:

“Jöjjetek hozzám, akik fáradtak vagytok, és terheket hordoztok, és én felüdítelek titeket!” (Mt 11,28)

Látod? Nem ígéri, hogy sose lesz nehézséged, de azt igen, hogy nem kell egyedül megküzdened vele, sőt: megígéri, hogy a kegyelmével meg fog erősíteni. Butaság lenne megakadályozni azt, hogy segítsen, nem igaz? Pedig gyakran megtesszük, hiszen a szabad akaratunkat sosem veszi el: ha nem kérjük, vagy egyenesen elutasítjuk őt, tiszteletben tartja. Ha tehát van olyan dolog az életedben, ami nehézség, és kizártad belőle Jézust, harmadik ajándékként bátran add oda neki! Hidd el, örömet szerzel vele!

Tudom, hogy ezek nem “olcsó” ajándékok, elsősorban az idődbe és az őszinteségedbe kerülnek (ezek pedig drága dolgok), sőt, mi több, nagy adag bizalmat igényelnek, de egyben biztos vagyok: az ünnepelt nagyon örülni fog nekik!

Hodász András

Mi újság van (egy)házunk táján?

- * Megérkeztek a 2024. évi Útmutatók és naptárak, istentiszteletek után átvehető a templomban
- * ANYAKÖNYVI HÍREINK:
  - o a keresztség szentségében részesült Varga Misa Olivér (Tóth Henrietta és Varga László gyermeke)
  - o elhunytak: Kasza Imre, Tóth Alfréd és Patonai Sándorné testvéreink
- * ÜNNEPI ALKALMAINK:
  - o December 24-én, szentesti istentisztelet a templomban 18.00 órakor. Az istentisztelet keretében a gyermekek pásztorjátékot mutatnak be, valamint a 14 év alattiakat kis édességcsomaggal ajándékozzuk meg. A templom hideg, kérjük, mindenki öltözzön melegen!
  - o December 25-én, úrvacsorai istentisztelet a gyülekezeti teremben 14.00 órakor.
  - o December 26-án, 14.00 órakor tartunk istentiszteletet a gyülekezeti teremben.
  - o December 31-én, óév este 18.00 órakor lesz istentisztelet a gyülekezeti teremben.
  - o Január 1-jén, 14.00 órakor tartunk úrvacsorai istentiszteletet szintén a gyülekezeti teremben.
  - o Január 6-án, szombaton, vízkereszt ünnepén nem lesz istentisztelet.
- * December 30-án, szombaton gyermekszilvesztert tartunk a parókián a 14 év alatti korosztály számára. Részvételi szándékát minden érdeklődő december 27-ig jelezze!